

ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

μετ' εἰκόνων

συντεταγμένον κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ψυχολογίας

ΤΠΟ

ΘΕΜ. I. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ Διδασκαλείου

Τεῦχος Α'.

Σ. Ρα.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1892

918235

Τοῦς κκ. Διδασκάλους

Τὸ παρὸν ἀλφαβητάριον συνετάξαμεν κυρίως γάριν τῶν μαθητῶν τοῦ προτύπου τοῦ ὑ' ἡμῶν διευθυνόμενου Διδασκαλείου. Χάριν τούτων ἐκδίδομεν τὰς πρώτας αὐτοῦ σελίδας καὶ ἐν ἴδιαιτέρῳ τεύχει πρὸς μείζονα εὐχρηστίαν. Ήναγκάθημεν δὲ νὰ προθιμεῖν εἰς τὴν σύνταξιν ἰδίου ἀλφαβητάριου, διότι ἐπειδὴ παραχύνων οὐδὲν εὔρομεν σύμφωνον, πρὸς τὰς ἡμετέρας ἀρχὰς περὶ διδασκαλίας ἐν γένει καὶ Ἰδίᾳ τῆς πρώτης ἀναγνώσεως.

Ἡ διδασκαλία τῆς ἀναγνώσεως εἰς μικροὺς παιδίας διὸ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβητοῦ καὶ τῆς ἐκ τούτων συνίσθιας συλλαβῶν καὶ λέξεων ἔχει πάλεον καταδικασθῆ πορὸς πάντων τούτωντον δὲ ὡς μάνη ὅρθη ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἢ διὰ τῆς ἀναλύσεως γνωστῶν λέξεων εἰς τὰ μέρη των. 'Ἄλλ' ἐνῷ πάντες οἱ παρήμενοι συγγραφεῖς ἀλφαβητάριων φιλοτιμοῦνται ν' ἀκολουθήσωσι τὴν ἀγαλάνωσεων· καθὼς ἀναλύσουσιν εὐθὺς ἐν τοῖς πρώτοις μαθήμασιν οὐ μόνον τὰς γνωστὰς λέξεις εἰς τὰς συλλαβὰς αὐτῶν, ἀλλ' ἀμέτοις καὶ ταύτας τὰς μήποτε καλῶς γνωσθείσας συλλαβὰς εἰς τὰ στοιχεῖα τῶν, ἐπειγόμενοι νὰ φένδωσι τὸ ταχύτερον εἰς τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβητοῦ καὶ τὴν ἐκ τούτων σύνθετην νέων συλλαβῶν, ὥποντες δὲ οὐτω καὶ πάλιν τους μικροὺς παιδίας ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης ἡμέρας εἰς τὰς ἀγκύλας, τῆς συγθετικῆς μεθόδου ἐκείνης, ἣν ἀχριθῶς ἐπιγγέλλονται· ν' ἀποφύγωσιν.

Ἡ ἀνάλυσις τῶν συλλαβῶν εἰς τὰ στοιχεῖα τῶν εἶναι τὸ δυσκολώτερον μέρος τῆς ἀναλύσεως, δὲν ἐπιτυγχάνεται δὲ τὸ τυχαίως. Ἐπὶ τοῦ χάρτου ἢ ἐπὶ τοῦ πίνακας δυναμέδεικάλιστος τὸ ἀνάλυσιν πᾶσαν λέξιν, τὴν λέξιν πῦν π.γ. εἰς τὰ στοιχεῖα τῆς π., υ., ρ. δὲν ἔπειται δώμας διῆς ἡ ἀνάλυσις αὐτῆς συνετελέθηται πράγματα καὶ ἐν τῷ πεντεματικῷ τοῦ παιδός. 'Ινα ἡ ἀνάλυσις ἡ πραγματική, ἵνα δηλ. συντελήται καὶ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ παιδός, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ χάρτου, εἶναι ἀνάγκη νὰ προπαραστευτέσθαι ψυχολογικῶς· τὸν σκο., πὸν δὲ τούτων ἐπιώκετον πρῶτον τοῦτο τεῦχος τοῦ ἡμετέρου ἀλφαβητάριου, τὸ ὄποινον οὐ μόνον εἰσάγεται σὸν μικρὸν παῖδα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, ἀλλὰ πράττεται τοῦτο καὶ διὰ μεθόδου, ηὗται παρέχεται εἰς αὐτὸν ἀρρρημὸν ἵνα παρατηρή, συγχρίνῃ, καὶ λαμβάνῃ βαθμηδὸν αἰσθησιν τῶν μεταξὺ συλλαβῶν διαφορῶν καὶ ὅμοιοτήτων, καὶ ἐν γένει προσχελεῖ καὶ ποτρίζει τὴν ψυχικὴν ἐνέργειαν ἐκείνην, ηὗται εἰνὲ πρόδρομος τῆς λογικῆς. Οὕτω δὲ ἐνῷ διδασκαλίαν τὴν ἀνάγνωσιν, κατορθούμενον ἐν τούτῳ γάλικαν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν μικρῶν μαθητῶν, ὡς τούτο θέλει καταδειχθῆ ἔτι ἐναργέστερον ἐν τοῖς ἐπομένοις τεύχεσιν.

Ἡ ὑπὸ πολλῶν τῶν παρ' ἡμῖν συγγραφέων κακῶς; νογθεῖσα καὶ ἔτι χείρον ἐφαρμοσθεῖσα ἀρχή, καὶ ὅτι διδασκαλος ὅφειλει νὰ βαίνῃ ἐκ τῶν ἀπλῶν εἰς τὰ σύνθετα, ὅδηγησεν αὐτοὺς διώς; καὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀναγνώσεως, τὴν διδασκαλίαν τῶν διφθόγγων ἐπιτάσσωσι τῆς τῶν ἀπλῶν φωνητῶν, καὶ τὴν διδασκαλίαν συλλαβῶν, οἷς ἡ τροπὴ καὶ βλὶ ἐπιτάσσωσιν ἀναγκαῖας τῆς τῶν ἀπλουστέρων ρο καὶ λι. Λησμούσιν διώς οὗτοι πρῶτοι διτέ ἐν ἀλφαβητάριοις γεγραμμένοις κατὰ τὴν ἀναλυτικὴν μεθόδον οὐχὶ ἐκ τῶν ἀπλῶν εἰς τὸ σύνθετα, ἀλλὰ τούγαντον ἐπειδὴ προστήνει νὰ βαίνωμεν εἰς τὸ ἀπλᾶ. Λησμούσι προσέτι διτέ εἶναι ψυχολογικῶς οὐ μόνον ὅρθότερον ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον, ἵνα διδαχθῇ πρῶτον τὸ οὐ ὡς ἐν διον καὶ εἴτα τὸ ο· καθότι ὁ συνδέσας ψυχολογικῶς πρὸς τὴν τραφῆν οὐ τὴν φωνὴν οὐ οὐδέποτε θὰ ἐκφέρῃ τὴν φωνὴν ταύτην πρὸ τοῦ ο, ἐνῷ δὲ θέσεις ἤδη διώς εἰς τὴν θέλην τοῦ ο ἐκφέρῃ τὴν φωνὴν ο, οὗτος ὁρμὴ ἤδη αὐτομάτως διώς; ἐκφέρῃ τὴν φωνὴν ταύτην καὶ πρὸ τῆς γραφῆς ου, ἐξ ἡς προσλαμβάνει ψυχολογικῶς τὸ ο ω; τι αὐτοτελές. Ἀπόδειξις τουτού, διτέ πλειστοι ἐκ τῶν οὗτων δεδιδηγμένων προφέρουσιν ἐπὶ ποιὸν μετὰ ταῦτα χρόνον τὸ ου καὶ αι ὡς οὐ καὶ αῖ.

Τὰ λοιπὰ πλεονεκτήματα τῆς ἡμετέρας μεθόδου θέλουσιν ἐννοήσει οἱ κκ. διδασκαλοις ἐν τῇ ἐφαρμογῇ.

ΘΕΜ. I. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

(Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως.)

bouvo

bou vo

bou

vo

bou

bou

bou

bou

bou bou

bou

vo

vo

vo

vo

vo vo

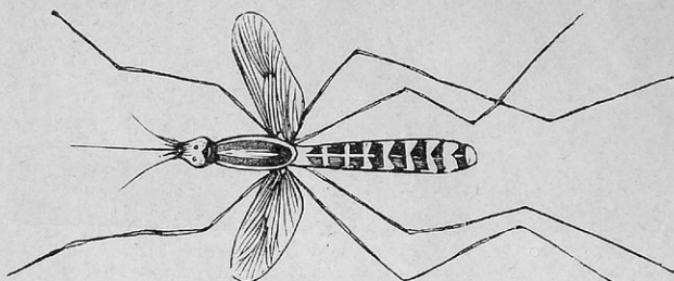
bou vo

Πρὸ τῆς διδασκαλίας τοῦ πρώτου τούτου μαθήματος εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔχωσιν οἱ μαθηταὶ γνῶσιν τινὰ περὶ βουνοῦ. Πρὸς τούτο πριπαρασκευάζει τοὺς μαθηταὶ διδάσκαλος, δεικνύων εἰς αὐτοὺς προηγουμένως ἐν περιπάτῳ βουνόν τι, ἐριστῶν εἰς αὐτὸν τὴν προσοχὴν των καὶ διηγούμενος κατὰ τὸν περίπατον ἐν συντομίᾳ διὰ τικῶν περὶ τοῦ βουνοῦ γνωρίζει.

Ταῦτα ἐπαναλαμβάνει ὁ διδάσκαλος καὶ συμπληροῖ τὴν ἐπομένην ἐν τῷ σχολείῳ ἰχνογραφῶν συγχρόνος ἐπὶ τοῦ μαυροπίνακος τὸ βουνόν ἢ δεικνύων εἰς τοὺς μαθητὰς ἑτοίμην μεγάλην εἰκόνα τοῦ βουνοῦ ἐπὶ χονδρῷ χάρτου, ὅποιαν εύκολως δύναται νὰ παρασκευάσῃ ὁ Ἰδιος.

Τελευταῖον δὲ δεικνύει εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν λέξιν βούνον διγεραμμένην ὑπὸ τὴν εἰκόνα καὶ συνδεεις πρὸς ταῦτην τὴν φωνὴν βούνον καὶ τὰ μέρη αυτῆς δούν καὶ νο.

Τοὺς δυναμένους νὰ ἰχνογραφήσωσιν ἐπὶ χονδρῷ χάρτου μεγάλην εἰκόνα τοῦ βουνοῦ καὶ υπάυτην νὰ γράψωσι τὴν λέξιν βούνον διγεραμμένην διπλῶς μετὰ τὴν

XOU VOU Π!

XOU VOU Π!

XOU

VOU

Π!

XOU XOU

XOU XOU

VOU VOU

XOU VOU

XOU VOU Π!

Π! **Π!**

Π! Π!

XOU

Π!

XOU Π!

διδασκαλίαν τὴν λέξεων ἀφήσωσιν ἀνηρτημένην διαρκῶς ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν τῆς πρώτης τάξεως τὴν εἰκόνα ταύτην.

Τὴν αὐτὴν μέθοδον πρέπει ν' ἀκολουθή ὁ διδάσκαλος καὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν ἑκάστης τῶν ἐπομένων λέξεων : κουνέπι, κηπουρός, κτλ.

βουνο ΧΟΥΝΟΥ ΠΙ

βου νο ΧΟΥ ΝΟΥ ΠΙ

βου	χου
νο	νου
βου νο	χου νου
νου	χου νο
νο	νο
νου νο	νου
βου	νο νου
βου νου	χου
βου νο	χου πι
	χου νου πι

'Ο διδάσκαλος παρουσιάζει ἐπὶ τοῦ πίνακος γεγραμμένας τὰς ἀνωτέρω δύο λέξεις καὶ ἔρωτᾶ:

Ποια ἐκ τῶν δύο λέξεων σημαίνει βουνό; "Επειτα".
 Ποια ἐκ τῶν δύο λέξεων σημαίνει χουνούπι; Δείξατε τὴν λέξιν βουνό δείξατε τὴν λέξιν χουνούπι. "Επειτα: Εἰς ποιαν ἐκ τῶν δύο τούτων λέξεων εὑρίσκωμεν τὴν φωνὴν βου; Εἰς ποιαν τὴν φωνὴν χου; Δείξατε ποῦ εἶνε γραμμένη. 'Ομοιώς πράττομεν καὶ ως πρὸς τὰς λοιπὰς συλλαβάς, νο, νου, πι.

Οὕτω ἀποκτῶσι τὰ παιδία σαφῆ παράστασιν τῶν ἀνωτέρω πέντε συλλαβῶν· τότε δὲ προσθίνουμεν περαιτέρω.

μουρο

μου ρο

μου	μου		μου ρο
μου	μου		μου
ρο	ρο	ρο	μουρο μου
μου	ρο		

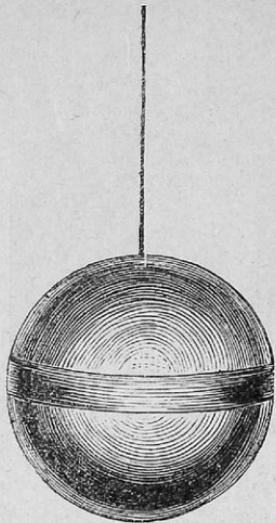
ρουνο		χουνουπι
νο		χου
μου		ρο
νο μου		χου ρο
ρου νο μου		χου χου ρο

κη που ρος

κη που ρος

κη		που	
που		ρος	ρος ρος
ρος		που	ρος
κη	κη	κη	κη
κη	κη		ρος
που	που		κη ρος
κη	που		κη που ρος

τοπι

το πι

το το το

μου ρο

μου

το

το μου

το μουρο

μου

το μουρο μου

πι πι πι

πι πι

το

το πι πι

τοπι

το τοπι

μου

το τοπι μου

το πι

κου νου πι μου ρο

πι	το πι
πι πι	το
το πι	το μουρο
το πι πι	μου
το κουνουπι	το μουρο μου
κου	το πι
πι	τοπι μου
κου πι	το τοπι μου
το κου πι	το πιπι μου
το τοπι	το κουπι μου

Ο διδάσκαλος παρουσιάζει ἐπὶ τοῦ πίνακος γεγραμμένας τὰς ἀνωτέρω τρεῖς λέξεις καὶ ἑρωτᾷ :

Ποία ἔκ τῶν λέξεων τούτων σημαίνει τὸ πι;

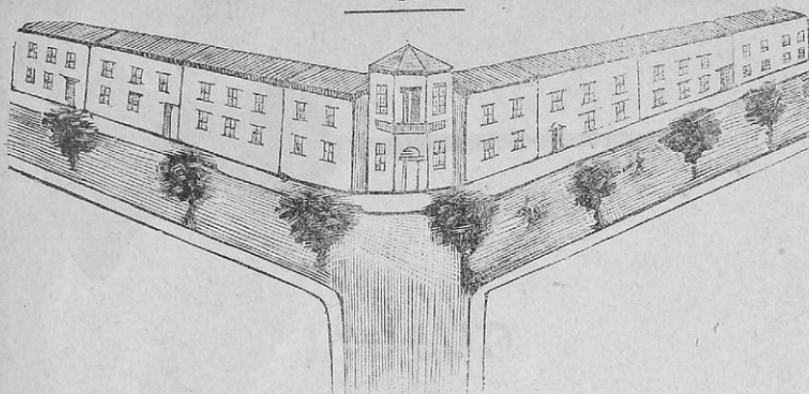
» » » » » κουνοῦπι;

καὶ ἔχοντος θεῖ καθ' ἦν μέθοδον καὶ ἐν τῇ σελίδῃ 5.

κη πουρος

κου νου πι	6ou yo
πι	poς
κη πι	6ou poς
κου	πι
πι	πι πι
κου πι	you
	πι πι you

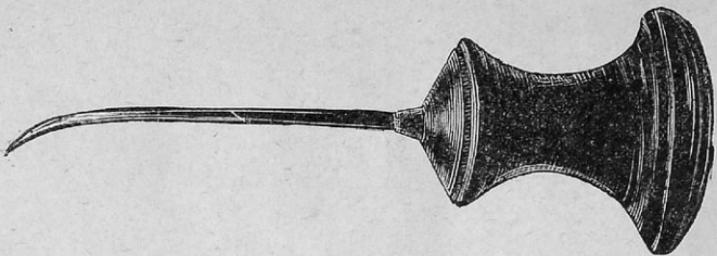
το πι	μου po
το	to
το το πι	to μουρο
το κη πι	to κουνουπι
το κου πι	to 6ouyo

οδός

o δος

ο	δος	δος δος
δος	μουρο	
O	ρο	
κηπουρος	ρο δος	
ο κηπουρος	μου	
ο που	ο μου	
ο ρος	δος μου	
ο κηρος	το	
δος μου το τοπι μου		

σουβλι

σου **βλι**

σου

βλι

σου

σου σου

βλι

σου βλι

σουβλι

σου

σουβλι σου

σου

μουρο

σου

μουρο σου

ρο

σου

σου σου

σου ρο

σου σου ρο

σουβλι τοπι μουρο

σου το μου

σου	το	μου
-----	----	-----

σου	το	πι
-----	----	----

το	το	
----	----	--

το σουβλι	το	τοπι
-----------	----	------

το σουβλι σου	το	τοπι σου
---------------	----	----------

το σουβλι μου	το	τοπι μου
---------------	----	----------

οδος

ο δος

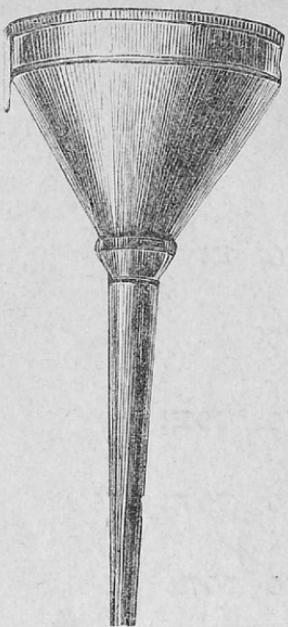
δος

δος μου

δος μου το

δος μου το μουρο μου

δος μου το τοπι μου

χουνι

χου νι

χου

νι

χου

χου

χου

χου

νι

νι

νι

νι

νι νι

το πι

το

το νι νι

χου

νι

χου νι

το χουνι

τροχός
τρο χός

τρο
χός

τρο τρο τρο τρο

χός χός

χουνι

τρο

χου

τρο χου

χη που ρος

τρο

που.

τρο που

Εύρεσηται

'Εν Ἀθήναις μὲν ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ Ἰω. Νοτάρη
'Εν Δαρέσῃ δὲ » » » Γ. Μακρῆ
ώς ἐπίσης καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ.

Ψηφιοποήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής